

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Společenství vlastníků jednotek River Lofts, Praha 7, Varhulíkové 1578, 1579, 1580, 1581, 1582**, IČO: 720 29 169, se sídlem Varhulíkové 1579/16, Praha 7 – Holešovice, zastoupeného Mgr. Ing. Tomášem Vítkem, advokátem se sídlem Na Příkopě 9-11, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, se sídlem Jungmannova 29, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2010, č.j. S-MHMP 91699/2010/OST/No,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Včas podanou žalobou, doručenou Městskému soudu v Praze dne 19.5.2010, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2010, č.j. S-MHMP 91699/2010/OST/No, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Odboru výstavby a územního rozhodování Úřadu městské části Praha 7 (dále jen „orgán prvního stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 28.12.2009, č.j. MČP7 057512/2009/OVT/Chram Ob.99, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení o umístění stavby, ukončeného pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu č.j. MČP7 31426/2009/OVT/Lub ze dne 22.6.2009. Tímto rozhodnutím byla na pozemcích č. parc. 2356/1, 2356/44, 2400, 2401 a 2279/1 v k.ú. Holešovice při ulici Jankovcova v Praze 7 umístěna stavba nazvaná „Administrativní budova Českých přístavů“, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.8.2009.

Žalobce v žalobě pod bodem II. uvádí, že jako účastník řízení o umístění stavby „Administrativní budovy Českých přístavů“ podal v rámci tohoto řízení námitku, že by

umístěním této budovy mohlo dojít k posunu přístavní činnosti blíže k domům River Lofts a následkem toho k zatížení dané lokality dopravou, hlukem a prachem. Tato námitka však byla stavebním úřadem zamítnuta, když v odůvodnění stavební úřad mj. uvádí, že území určené územním plánem k provozu přístavní činnosti a dosud takto i užívané zůstává v neměnných hranicích, dále mj., že na části plochy určené pro umístění administrativní budovy není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou umístění stavby, a které by mohlo ovlivnit okolní životní prostředí.

Vzhledem k tomu, že tato žalobcová námitka se po právní moci rozhodnutí ukázala jako opodstatněná, podal návrh na obnovu řízení, který odůvodnil především tím, že v příkrém rozporu s projektem a stavem předpokládaným v rozhodnutí fakticky došlo k přemístění přístavu. Nakládka a vykládka lodí a veškeré další aktivity s nimi spojené jsou po právní moci rozhodnutí o umístění stavby uskutečňovány v bezprostřední blízkosti komplexu domů River Lofts, kde dříve kotvila nepoužívaná loď a tudíž v místě žádný provoz nebyl. Tím došlo ke zhoršení kvality bydlení a životního prostředí obyvatel zmiňovaného komplexu, což doložil přiloženou fotodokumentací.

Stavební úřad návrh žalobce zamítl a toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení dle ustanovení § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť z žádosti vyplývá, že za novou skutečnost považuje přemístění trvalé kotvicí lodi a zahájení přístavní činnosti v blízkosti obytných domů, což dle stavebního úřadu nelze považovat za skutečnost, která existovala již v době původního řízení, navíc byla dle stavebního úřadu žádost podána po uplynutí subjektivní lhůty; přístavní činnost lze provozovat na celé ploše, na čemž nic nemění umístění administrativní budovy. Stavební úřad pak zamítl i žádost žalobce o provedení místního šetření. V odvolání žalobce namítal, že se stavební úřad nezabýval řádně počátkem běhu subjektivní lhůty a že nesprávně posoudil, co je důvodem obnovy řízení.

V bodě III žaloby žalobce konstatuje, že zamítnutí odvolání žalovaný zdůvodnil tím, že žalobce se měl domáhat přezkoumání své námitky v odvolacím řízení o umístění stavby a jelikož tak neučinil, nemůže se domáhat obnovy řízení. Důvod „přesunutí přístavní činnosti“ podle žalovaného nemůže být důvodem obnovy řízení, protože měl být uplatněn v odvolání, důvod přesunutí lodi pak byl uplatněn po uplynutí subjektivní lhůty. Dále žalovaný dle svého tvrzení doplnil odůvodnění stavebního úřadu tak, že rozhodnutím o umístění stavby není řešena přístavní činnost na ostatních pozemcích stávajícího přístaviště a dále, že v řízení o umístění stavby byly posouzeny důsledky stavby na životní prostředí a že důsledky provozu stávajícího přístavu na životní prostředí vlastníků bytů River Lofts nebyly předmětem územního řízení.

Žalobce namítá, že oba orgány posoudily jeho návrh na obnovu řízení nesprávně a v rozporu s právními předpisy a zdůvodnění jejich rozhodnutí jsou nedostatečná. Má za to, že v době, kdy běžela lhůta pro odvolání, nemohl tyto skutečnosti uplatnit, neboť k přesunu přístavu a přístavní činnosti, jakož i kotvicí lodi, došlo až po právní moci rozhodnutí o umístění stavby, což ostatně sám stavební úřad uvedl při svém závěru o počátku běhu subjektivní lhůty.

Žalobce několikrát zdůraznil, že v rozhodnutí o umístění stavby je výslovně uvedeno, že na části plochy určené pro umístění administrativní budovy není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou umístění stavby a které by mohlo ovlivnit okolní životní prostředí, přesto však v měsících po právní moci tohoto rozhodnutí k přesunu stávajícího přístavu a přístavní činnosti fakticky došlo.

V rozhodnutí o umístění stavby stavební úřad jasně deklaroval, že k přesunu žádného provozu ani zařízení nedojde, následně pak stejný úřad v řízení o návrhu na obnovu řízení uvedl, že k přesunu došlo. Stavební úřad tak tímto jedním rozhodnutím popírá odůvodnění svého rozhodnutí předchozího.

Žalobce má za nepochybné, že přesunem přístavní činnosti došlo k ovlivnění životního prostředí a odůvodnění, že na celé ploše je možné provozovat přístavní činnost tak nemůže být v dané věci použito. Poukazuje na neprovedení místního šetření a nezkoumání možného ovlivnění okolního životního prostředí tímto přesunem.

Důkazy provedené v rámci územního řízení se dle žalobce ukázaly jako nepravdivé, když v rozhodnutí o umístění stavby se hovoří o tom, že na části plochy určené pro administrativní budovu není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou umístění stavby a mohlo ovlivnit životní prostředí. Žalobce má proto za to, že námitka se ukázala oprávněná, přičemž důkazy o tom vyšly najevo teprve po právní moci rozhodnutí o umístění stavby.

Žalovaný dále aprobeoval závěr stavebního úřadu, že důvodem obnovy řízení je „přesunutí lodi v srpnu 2009“, a proto byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty, přebírá tak zmatečný právní závěr stavebního úřadu a přehlíží skutečnost uvedenou žalobcem v návrhu i v odvolání, že důvodem obnovy je celkové přesunutí přístavu a přístavní činnosti, přičemž v rámci tohoto došlo i k přesunu trvale kotvící lodi tak, aby na její místo mohl být přemístěn přístav a provozována činnost s tím související. V souvislosti s tím tak žalovaný ani řádně nezkoumal počátek běhu subjektivní lhůty.

Zdůvodnění zamítavého rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu je naprosto nedostatečné, právní posouzení věci nesprávné a napadené rozhodnutí tak nezákonné.

Dne 14.2.2011 bylo Městskému soudu v Praze doručeno vyjádření žalovaného k žalobě, ve kterém opakuje, že na pozemcích dotčených rozhodnutím o umístění stavby Administrativní budovy Českých přístavů se nenacházela žádná zařízení nebo provozy, o jejichž odstranění nebo přesunutí by musel rozhodovat stavební úřad. Námitka, že z pozemků sloužících přístavu, nikoliv však pozemků dotčených umístěním předmětné stavby, odplula loď a tyto pozemky slouží přístavní činnosti se netýká předmětu rozhodnutí o umístění stavby. Taková námitka nebyla důvodná v územním řízení a není ani důvodem pro obnovu řízení. Konstatuje, že žalobní důvody jsou totožné s důvody odvolacími a odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se těmito námitkami již zabýval.

Replika k vyjádření žalovaného k žalobě nebyla podána.

Při jednání konaném 6.11.2012 obě strany sporu setrvaly na svých písemně uvedených argumentech. Zástupce žalobce zdůraznil opět, že přístavní činnost byla před vydáním rozhodnutí o umístění stavby prováděna na jiném místě pozemků určených k přístavní činnosti a až po právní moci rozhodnutí o umístění stavby přesunuta do místa původního ukotvení lodi v blízkosti domů žalobce. Zatímco dříve byla prováděna několik set metrů od domů žalobce, nyní je prováděna několik desítek metrů od nich a došlo tím i k přesunu dopravy. Vše nastalo až po právní moci rozhodnutí o umístění stavby.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době

rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze, vázán žalobními důvody, posoudil věc takto:

Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
- a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle § 100 odst. 2 účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

Obnova řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm.a) správního řádu je určena k nápravě skutkových nesprávností (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6As 39/2009-74, uveřejněný pod .č. 2144/2010Sb. NSS).

Na žádost účastníka správního řízení, ve kterém bylo pravomocné rozhodnutí vydáno, se podle tohoto ustanovení řízení obnoví, jestliže jsou současně splněny tyto podmínky:

- vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení,
- účastník, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými,
- tyto skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Obnovy řízení se však nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení (§ 100 odst. 2 správního řádu).

Ze správního spisu vedeného ve věci rozhodnutí o umístění stavby „Administrativní budova Českých přístavů“ vyplývá, že dne 25.3.2009 podala právnická osoba České přístavy a. s., IČ: 452 74 592 v zastoupení A.D.N.S. Production, s. r. o., IČ: 272 51 128 ke stavebnímu úřadu žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby; k žádosti byla připojena dokumentace s datem 10/08. Z této dokumentace, a to identifikace pozemků navržených k umístění stavby (A.1.3.), Průvodní zprávy (část B.1.2.) a Souhrnné technické zprávy (část C.1.2) a výkresové části (D.1.1.-Přehledná situace) vyplývá mj. že území, původní Holešovický přístav jako významný dopravní terminál, v důsledku rozrůstání města pozbývá postupně původní výhody umístění přístavu a přístavní činnost je postupně přesouvána do vhodnějších terminálů, dnešní území Holešovického přístavu je přístavní činností téměř nevyužívané s výjimkou severní části. Umístění administrativní budovy v prostoru mezi Jankovcovou ulicí a přístavním bazénem je navrženo severně od bytových domů dokončovaných dle rozhodnutí z roku 2006 (fáze I. A.) a plánovaných budov (fáze 1.B.) tj. budov komplexu „Prague

Marina“. Na většině plochy pozemků, na nichž je navrženo stavbu umístit, která je využívána pro potřeby Českých přístavů, jsou nyní dočasné stavby a náletová zeleň; v části mezi (navrhovanou) budovou a řekou (prudký terénní zlom) níže je areálová komunikace, málo používaná železniční vlečka a jeřábová dráha a otevřené skladovací prostory pro sypký materiál. Zastavěná plocha administrativní budovy (od 2.NP výměra 668m², celé řešené území má výměru 4 160m²). Rušené a demolované objekty jsou vyznačeny ve výkresu D.1.4, dle Požadavků na odstranění staveb (Souhrnná technická zpráva,C.2.3.) se jedná o drobnou stavbu neevidovanou v katastru nemovitostí, inž. sítě, rozvaděče, trafostanice, lampa AO, zpevněné plochy a hrazení deponie vyznačené v situaci.

Stavební úřad posoudil záměr na umístění stavby administrativní budovy a dne 5.1.2009 dospěl k závěru, že z hlediska funkčního tento není v rozporu s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy. Své souhlasné stanovisko poskytli dotčené orgány státní správy a správci sítí /přehled vydaných stanovisek a dalších podkladů vyplývá následně z odůvodnění rozhodnutí umístění stavby, str. 4-5/.

Stavební úřad dne 9.4.2009 oznámil zahájení územního řízení o žádosti Českých přístavů a.s. a dne 21.5.2009 byl sepsán protokol o ústním jednání, konaném orgánem prvního stupně na místě uvažované stavby. V něm mj. žalobce namítl protiprávní umístění stavby, když posunutím provozu přístavu blíže k jeho komplexu dojde k dalšímu nárůstu hluku a prašnosti. Navrhl používat do budoucna zřízený nový vjezd do přístavu sloužící ke stavbě jako jediný, čímž se hluchnost sníží. K tomuto problému hluku a prašnosti se dotčené orgány nevyjádřili dostatečně. Upozornil i na nevyřešenou situaci na křižovatce Jankovcova. K tomuto se za České přístavy vyjádřil Ing. J. V. mj. tak, že výstavba administrativní budovy nesouvisí s provozem přístavu a nemůže tak mít vliv na jeho hluchnost; námitka nesouvisí s předmětem územního řízení.

Z výpisu z Registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES vyplývá, že žalobce s právní formou Společenství vlastníků jednotek vzniklo s datem 18.3.2009.

Stavební úřad dne 22.6.2009 pod č.j. MČ P7 31426/2009/OVT/Lub rozhodl o umístění předmětné stavby na pozemcích č. parc. 2356/1, 2356/44, 2400, 2401 a 2297/1 v k.ú. Holešovice, Praha 7. Zastavěná plocha stavby umístěvané na pozemcích určených k přístavní činnosti, a to dle stanovených podmínek v tomto územním rozhodnutí, činí 668 m², umísťuje se při ulici Jankovcova; plocha, na kterou se stavba umísťuje je určena pro funkční využití "přístavy a přístaviště“, kde je umístění administrativní budovy včetně parkovacích ploch souvisejících s vymezeným funkčním využitím přípustné, obdobně i stran dalších částí stavby. V tomto rozhodnutí stavební úřad rovněž zamítl i námitky žalobce a dalšího účastníka řízení Ing. T.T. ohledně zvýšení zatížení dané lokality dopravou, hlukem a prachem. V odůvodnění vycházel ze souhlasných stanovisek dotčených orgánů a vlastníků pozemků, z toho, že stavba je v souladu s veřejnými zájmy, soulad byl kladně posouzen odborem územního plánování Magistrátu hl. m. Prahy pod č.j. S-MHMP 340849/2009/OUP a umístění vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu v Praze. Zamítnutí námitek /na straně 7 odůvodnění/, že umístěním administrativní budovy by mohlo dojít k posunu přístavní činnosti blíže k domům žalobce a následkem toho zvýšení zatížení dané lokality dopravou, hlukem a prachem, odůvodňuje tak, že území užívané k provozu přístavu zůstává v neměnných hranicích, na části této plochy není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou umístění stavby a které by mohlo ovlivnit okolní životní prostředí, naopak tato stavba přispěje ke zkulturnění přístavu. Požadavek na zrušení stávajícího vjezdu do Holešovického přístavu nemůže být uplatněn v tomto územním řízení,

protože nárůst přístavní činnosti uskutečněním záměru v dané lokalitě a s tím zvýšená dopravní zátěž nebyla prokázána. Požadavek na podmínění vydání územního rozhodnutí dokončením výstavby okružní křižovatky Jankovcova, Varhulíkova Přívozní, na kterou bylo 6. 11. 2006 společností Prague Marina a.s. vydáno stavební povolení nelze uplatnit, neboť stavbu jednoho právního subjektu nelze podmínit stavbou jiného, tato stavba také není uvedena v územním plánu hlavního města Prahy jako stavba podmiňující, není tak žádný zákonný podklad.

Proti tomuto rozhodnutí o umístění stavby nebylo podáno odvolání a nabylo právní moci 19.8.2009.

Návrh žalobce ze dne 1.12.2009 na obnovu uvedeného územního řízení pravomocně skončeného, byl odůvodněn tím, že jeho původní námitka byla opodstatněná a v příkrém rozporu s projektem a rozhodnutím předpokládaným stavem, fakticky došlo k přemístění přístavu ihned po právní moci rozhodnutí orgánu prvního stupně, kdy jednak byla přesunuta loď původně kotvící před domy žalobce a nakládky a vykládky byly přesunuty do bezprostřední blízkosti domů žalobce, a to zvýšilo zatížení této lokality dopravou, prachem a hlukem, což dokládá fotodokumentací. Dle návrhu samého (a připojené fotodokumentace) na fotografii č. 1 je situace před vydáním územního rozhodnutí, kdy před domy žalobce kotví loď. Po právní moci rozhodnutí, což je vidět na fotografiích č. 2 a 3 je loď ukotvena na vzdálenější části a uvolněný prostor před domy žalobce začal být užíván jako překladiště lodní přepravy; fotografie 2 a 3 jsou uvozeny žalobcem tak, že dokumentují postupné přestěhování přístavu v srpnu 2009, kdy byl přesunut nákladový jeřáb a prostor se začal používat pro nakládku a vykládku lodí.

Orgán prvního stupně dne 28.12.2009 pod č.j. MČ P7 057512/2009/OVT/Chram Ob.99 žalobcovu žádost na obnovu řízení zamítl, neboť pro ni nebyly splněny podmínky stanovené v ustanovení § 100 odst. 1 a 2 správního řádu. Předně odkázal na to, že přístavní činnost jako funkční využití daného území byla stanovena již v územním plánu schváleném v roce 1999, prostorově byla tato plocha vymezena (zmenšena) změnou schválenou 25.11.2004 s účinností k 1.5.2005. Kolaudační rozhodnutí k užívání obytných domů žalobce bylo vydáno v roce 2008, tedy poté a přístavní činnost byla provozována v daném prostoru ještě před výstavbou domů žalobce. Na celé ploše vymezené funkčním využitím k přístavní činnosti je možno tuto provozovat a umístění administrativní budovy na této skutečnosti nic nemění. Podmínky pro povolení obnovy územního řízení ve smyslu cit. ustanovení § 100 odst. 1 písm.a) nebyly shledány jednak proto, že provozování přístavní činnosti v území vymezeném územním plánem není skutečností, která by vyšla najevo jako dříve neznámá, která existovala v době původního řízení a kterou by účastník nemohl uplatnit. Z žádosti dle orgánu prvního stupně vyplývá, že za novou skutečnost žalobce považuje přemístění trvalé kotvící lodi a zahájení přístavní činnosti v blízkosti obytných domů. Jak sám ale uvádí, k tomuto došlo bezprostředně po nabytí právní moci rozhodnutí o umístění stavby administrativní budovy, resp. po ukončení řízení (tj. po 19.8.2009). Z toho orgán prvního stupně dovozuje, že se nejedná o skutečnost, která existovala již v době původního řízení. Dále uvádí, že fotodokumentace žalobce, které se v žádosti odvolává jako důkaz ohledně přemístění přístavní činnosti, je ze srpna roku 2009, žádost o obnovu však podal až dne 7.12.2009, tedy po uplynutí subjektivní tříměsíční lhůty. Z těchto důvodů má za bezpředmětnou i žádost žalobce o provedení místního šetření a o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání (doručeno 18.1.2010), v němž namítl, že stavební úřad pochybil, když dostatečně nezkoumal jeho žádost z hlediska počátku běhu subjektivní lhůty. Odvolatel sice uvedl, že loď byla přesunuta po právní moci předmětného rozhodnutí, avšak přesunutí lodi není hlavním důvodem obnovy, jak se mylně domnívá stavební úřad. Hlavní důvod dle žalobce je totiž celé přeložení přístavní činnosti v měsících následujících po právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby a tím zhoršení kvality bydlení a životního prostředí obyvatel komplexu žalobce. Má tudíž jak subjektivní, tak i objektivní lhůtu k podání žádosti o obnovu řízení za dodrženu a stavební úřad se měl zabývat otázkou skutečného počátku subjektivní lhůty, tedy které skutečnosti jsou důvodem obnovy a kdy se o nich žalobce dozvěděl. Poukazuje na svoji námitku už v rámci územního řízení a na odůvodnění územního rozhodnutí, jímž byla zamítnuta s tím, že závěry orgánu prvního stupně, že zde nebyl shledán důvod k obnově řízení dle § 100 odst. 1 písm.a) správního řádu považuje za nesprávné.

Žalovaný odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 15.3.2010 potvrdil s tím, že z rozhodnutí o umístění stavby vyplývá, co bylo předmětem tohoto územního řízení, stavební úřad také uvedl, že pozemky stavby slouží přístavním činnostem. Žalovaný ověřil, že pozemky, na kterých je stavba administrativní budovy umístěna se nacházejí podle územního plánu v ploše určené pro dopravu - přístavy a přístaviště, plavební komory (DP), ve které je situování administrativního zařízení souvisejícího s vymezeným funkčním využitím možné. Zdůraznil, že jinými slovy stavba Administrativní budovy Českých přístavů je umístěna v ploše stávajícího přístaviště a tímto rozhodnutím nebylo řešeno využití jiných pozemků v prostoru přístaviště, než pozemků uvedených ve výroku rozhodnutí o umístění stavby. K důvodům uvedeným v žádosti o obnovu řízení poukázal na odůvodnění orgánu prvního stupně v řízení o povolení obnovy řízení, který uvedl, že přístavní činnost byla na pozemcích určených územním plánem provozována před umístěním bytového komplexu River Lofts, kolaudovaného v roce 2008, že v řízení se na žádost účastníka obnovy, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník jemuž jsou ku prospěchu nemohl v původním řízení uplatnit nebo se ukázaly nepravdivými, a že z žádosti vyplývá, že za tuto novou skutečnost považuje žadatel přemístěním trvale kotvící lodi a zahájením přístavní činnosti, k čemuž došlo k po právní moci rozhodnutí o umístění administrativní budovy, a že tak orgán prvního stupně dovodil, že se nejedná o skutečnost existující již v době původního řízení. Vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí nabylo právní moci 18. 8. 2009 žádost byla podána 7. 12. 2009 dovodil stavební úřad pro žadatelem tvrzený důvod obnovy marné uplynutí subjektivní tříměsíční lhůty k podání žádosti o obnovu řízení. Žalovaný neshledal důvod tomuto odůvodnění nic vytknout pokud jde o důvod obnovy spočívající v přesunutí lodi. K tvrzení v odvolání, že hlavním důvodem obnovy je skutečnost, že v příkrém rozporu s projektem a se stavem předpokládaným v územním rozhodnutí fakticky došlo v měsících následujících po právní moci územního rozhodnutí k přeložení přístavní činnosti, žalovaný doplnil rozhodnutí prvního stupně ohledně aplikace § 100 odst. 2 správního řádu tak, že rozhodnutím o umístění stavby Administrativní budovy Českých přístavů není řešena přístavní činnost na ostatních pozemcích stávajícího přístaviště. V územním řízení byly posuzovány důsledky umístěvané stavby, důsledky provozu stávajícího přístavu na životní prostředí vlastníků bytů River Lofts nebyly předmětem tohoto územního řízení. Stavební úřad námitku účastníků, že by mohlo dojít k posunu přístavní činnosti v územním řízení zamítl. Pokud s tímto zamítnutím námitky či s jejím odůvodněním nebyli účastníci řízení spokojeni, mohli se domáhat přezkoumání rozhodnutí v odvolacím řízení. Důvod uváděný pro obnovu řízení spočívající v činnosti stávajícího přístavu byl uplatněn v územním řízení a mohl být uplatněn v odvolání.

Podle ust. § 100 odst. 2 věty druhé se obnovy řízení nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Uzavřel tak, že pro obnovu řízení není dán důvod uvedený v odvolání tj. „přesunutí přístavní činnosti“, protože mohl být uplatněn v odvolání proti územnímu rozhodnutí. Pokud jde o přesunutí lodi v srpnu 2009 jako důvod obnovy tvrzený odvolatelem, byl uplatněn po uplynutí subjektivní lhůty. Přesunutí lodi není skutečností, která by mohla mít vliv na vydání rozhodnutí o umístění stavby, nejde o skutečnost podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Žalobce v žalobě předně tvrdí, že přemístění trvale kotvící lodi a zahájení přístavní činnosti na témže místě v blízkosti jeho obytných domů je novou skutečností, která vyšla najevo až po právní moci rozhodnutí o umístění stavby administrativní budovy, brojí pak proti závěru žalovaného, že „přesunutí přístavní činnosti“ (a nejen původně kotvící lodi) nemůže být důvodem obnovy řízení, protože tento důvod mohl být uplatněn v odvolacím řízení proti územnímu rozhodnutí.

Srovnáním ověřené projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí o umístění stavby administrativní budovy, včetně Přehledné situace (D.1.1.) ve vztahu k domům žalobce na parc.č. 547/14 až 547/18 při ul. Varhulíkova s veřejně přístupnou katastrální mapou daného území plyne, že domy žalobce jsou od řešeného území, vyznačeného modrou přerušovanou čarou, v němž administrativní budova je označena červeně, umístěny směrem severozápadním, podél ohybu řeky, a to na témže břehu za souběhem (křižovatkou) ulic Jankovcova, Varhulíkova, Přívozní, a to při ul. Varhulíkova. Žalobce předně nezpochybňuje, že územním plánem /tak jak jej v územním řízení stavební úřad označil/ plocha (DP) určená k přístavním činnostem zasahuje i území podél řeky, oddělené ul. Varhulíkovou, které je naproti od „jeho“ domů směrem k řece a opomíjí tak premisu, z níž správní orgány vycházely, totiž, že k přístavní činnosti lze užít celé území takto vymezené, a že, jak již v územním rozhodnutí stavební úřad uvedl, území užívané k provozu přístavu zůstává v neměnných hranicích. Z tohoto důvodu také orgán prvního stupně v rozhodnutí ze dne 28.12.2009 poukázal na to, že kolaudace domů River Lofts v r. 2008 nastala až po vymezení ploch územním plánem k přístavní činnosti, na celém tomto území je možno přístavní činnost provozovat, a tedy provozování této činnosti v takto vymezeném území není novou skutečností ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm.a) správního řádu, přičemž umístění administrativní budovy, která odpovídá požadavkům tohoto funkčního vymezení, na této skutečnosti nic nemění. Jinak řečeno, i kdyby nedošlo k umístění administrativní budovy a nebylo vydáno žádné rozhodnutí o umístění této stavby, a tedy nezávisle na tomto řízení, by mohlo dojít k přesunu přístavní činnosti na místo, kde byla zakotvena loď, a ta mohla být přesunuta za tím účelem jinam. Žalovaný v napadeném rozhodnutí také poukázal na to, že rozhodnutím o umístění stavby administrativní budovy, resp. v tomto územním řízení nebyla řešena přístavní činnost na ostatních pozemcích stávajícího přístaviště, ale byly posuzovány důsledky umisťované administrativní budovy na životní prostředí a nikoli důsledky provozu stávajícího přístavu; tato otázka nebyla předmětem řízení o umístění uvedené stavby. Přemístění přístavní činnosti za tohoto stavu tak samo o sobě není „novou skutečností“, která by mohla odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování v řízení o umístění stavby administrativní budovy. Obecně pak platí, že při provozování přístavní činnosti na kterémkoli pozemku k takovému provozu vymezeném, je nutno plnit limity dané zákonnými předpisy pro takový provoz, včetně limitů přípustných právními předpisy pro zatížení okolí (emise hluku, prašnosti a pod.). Nadměrné zatěžování okolí (subjektů bydlících v přilehlé zástavbě/ provozem přístaviště a to na kterémkoli z pozemků určených

pro tento provoz, může být předmětem posouzení ze strany jiných orgánů v jiných řízeních vyvolaných subjekty takovou dotčenými, a ani nemusí nutně souviset s jinými aktivitami v území (umístěním stavby).

Protože však žalobce v územním řízení jako účastník vznesl námitku, že umístění stavby administrativní budovy Českých přístavů může vyvolat (resp. lze předpokládat, že vyvolá) přemístění přístavní činnosti, tj. přesun stávajícího provozu přístaviště, avšak stavební úřad v územním řízení neshledal, že by umístění stavby bylo podmíněno přemístěním vlastního provozu přístavu /nakládky, vykládky apod./ a žalobce odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby, v němž by uvedený závěr zpochybnil, nepodal, ale až následně v návrhu na povolení obnovy územního řízení se dovolával toho, že jím uváděný předpoklad tj. přemístění přístavní činnosti nastal po právní moci rozhodnutí o umístění stavby, a žalobce právě tuto skutečnost označil za důvod povolení obnovy řízení, žalovaný k takto vymezenému důvodu obnovy uzavřel, že jde o důvod již uplatněný v územním řízení a mohl být uplatněn v odvolání, protože se tak však nestalo, nemůže se z téhož důvodu domáhat žalobce obnovy uvedeného územního řízení. Uvedený závěr soud neshledal v rozporu se zákonem.

V žalobě žalobce tvrdí, že stavební úřad v územním rozhodnutí deklaroval, že k přesunu žádného provozu ani zařízení nedojde. Z územního rozhodnutí však takový závěr nevyplývá. Stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby administrativní budovy k jeho námitce toliko vyslovil, že na části plochy pro umístění této stavby, tj. na pozemcích, na nichž se stavba umísťuje, není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou pro umístění této stavby. Otázku, zda provoz přístavní činnosti bude prováděn na stávajícím místě či jinde, tedy otázku využití jiných pozemků určených k funkčně k přístavní činnosti neřešil. Jestliže měl žalobce za to, že umístění stavby administrativní budovy, tak jak je její umístění v dokumentaci k územnímu řízení navrhováno, nelze bez vyřešení stávajícího přesunu přístavní činnosti /vlastní nakládky a vykládky/ povolit, a tedy naopak podmínkou umístění stavby dle předložené dokumentace je přesun přístavní činnosti a nelze bez tohoto kroku předmětnou stavbu umístit jak je navrhováno, pak proti uvedenému závěru správního orgánu jako účastník územního řízení měl podaným odvoláním brojít. Pakliže tak neučinil, bylo ve smyslu ust. § 100 odst. 2 správního řádu vyloučeno, aby se z téhož důvodu (dříve předpokládaného, poté nastalého) dovolával povolení obnovy územního řízení.

Z téhož důvodu soud nemohl vejít ani na námitku, že důkazy provedené v rámci územního řízení se ukázaly jako nepravdivé. Z dokumentace předložené v tomto řízení (včetně dalších částí soudem neuváděných, když žalobce sám ani konkrétní důkazy, které se mu jeví jako nepravdivé neuvádí) i z rozhodnutí o umístění stavby z 22.6.2009 vyplývá jaká konkrétní stavba /včetně inž. sítí, komunikací, přeložek sítí a pod.) je navrhována a na kterých pozemcích určených k přístavní činnosti a které ze stávajících objektů budou rušeny. Pakliže stavební úřad seznal na základě provedeného územního řízení, že na části plochy určené pro umístění stavby není umístěno žádné zařízení ani provoz, jehož přeložení by bylo podmínkou umístění stavby, pak žalobce již v tomto řízení mohl svůj předpoklad přesunu konkrétních činností přístaviště, které umístění stavby vyvolá, konkrétním odkazem na dotčené pozemky a činnosti na nich dosud provozované naopak zpochybnit a vyvrátit skutečnosti plynoucí z dokumentace předložené navrhovatelem, popřípadě vyvrátit na základě nich učiněný závěr stavebního úřadu v odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby.

Ohledně namítaného nesprávného posouzení subjektivní lhůty k podání návrhu na obnovu řízení lze připustit, že argumentace správních orgánů v rozhodnutí jimi vydaných

není pregnantní, nicméně odvíjí se toliko od nepřesného vyjádření v tom směru, kdy došlo k přesunu lodi kotvící původně před domy žalobce a kdy došlo k přesunu vlastní nakládky a vykládky, včetně jeřábu pro ni užívaného, a zda se žalobce jako důvodu pro povolení obnovy řízení dovolával jedné nebo druhé z uvedených skutečností nastalých po právní moci rozhodnutí, a zda včas. Žádost o povolení obnovy řízení podaná žalobcem byla doručena orgánu I. stupně dne 7.12.2009. Plyne z ní tvrzení žalobce, že „fakticky došlo k přemístění přístavu, to ihned po právní moci“ rozhodnutí o umístění stavby. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.8.2009. V žádosti žalobce tvrdí, že nakládka a vykládka lodí a veškeré aktivity s překládkou spojené, dříve uskutečňované přímo v místech administrativní budovy, byly po ukončení řízení o umístění stavby přesunuty do bezprostřední blízkosti domů River Lofts a svá tvrzení dokládá příloženou fotodokumentací, z níž je podle žalobce zřejmé, že fakticky došlo k přemístění přístavní činnosti a překladiště. Žalobci je nutno dát za pravdu potud, že se nedovolával jen „přemístění kotvící lodi“ (s poukazem na fotografii č. 1), ale současně i přemístění přístavní činnosti do uvolněného prostoru po ní, s odkazem na fotografie č. 2 a 3. K důkazu těchto svých tvrzení příložené fotografie pak žalobce sám doprovodil komentářem o době jejich pořízení, k obrázku č. 2 a 3 uvedl: „postupně po přestěhování přístavu v srpnu 2009 byl přesunut nakladačový jeřáb a prostor se začal používat pro nakládku a vykládku lodí“. Správní orgán v rozhodnutí ze dne 28.12.2009 /str. 3/ na základě tohoto shledal, že z žádosti vyplývá, že za „novou skutečnost považuje žadatel přemístění trvale kotvící lodi a zahájení přístavní činnosti“, ohledně závěru o podání žádosti po uplynutí subjektivní lhůty dospěl k tomu, že „Důvod obnovy spatřuje žadatel ve skutečnosti, že do blízkosti obytných domů komplexu River Lofts byl namísto trvale kotvící lodi přemístěn nakladačový jeřáb a prostor se začal používat pro nakládku a vykládku lodí. Současně však uvádí, že se tak stalo bezprostředně po nabytí právní moci rozhodnutí, tedy po 19.8.2009 (v srpnu 2009 byl pořízen i obr. č. 2 fotodokumentace, která je součástí žádosti). Za nesporné pak uzavřel, že žadatel se o skutečnosti, kterou považuje za důvod obnovy řízení, dozvěděl v srpnu 2009. Žalovaný tento závěr však aproboval, jak shora již uvedeno ve svém rozhodnutí na str. 2-3, avšak toliko potud, že důvod „přesunutí kotvící lodi“ byl uplatněn po uplynutí subjektivní lhůty, a tento ani nemůže být důvodem ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm.a) správního řádu. K důvodu pro povolení obnovy řízení „přesunutí přístavní činnosti“, který jako důvod hlavní žalobce označil v odvolání (s tím, že k tomuto přesunu došlo později v následujících měsících, čili nikoli rovněž v srpnu 2009, a tedy nejde o důvod uplatněný opožděně) žalovaný výslovně neshledal za opožděně uplatněný, ale v odůvodnění rozhodnutí doplnil rozhodnutí I. stupně odkazující na ust. § 100 odst. 2 správního řádu, a „přesunutí přístavní činnosti“ neshledal důvodem pro obnovu řízení ve smyslu tohoto ustanovení, a to proto, že mohl být uplatněn v odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby administrativní budovy, tedy již v územním řízení. Žalovaný proto neshledal důvod pro zrušení rozhodnutí I. stupně. /viz poslední odstavec str. 3/. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že žalovaný řádně nezkoumal počátek běhu subjektivní lhůty ve vztahu k jím uplatněným důvodům v žádosti o obnovu řízení.

Z důvodů uvedených soud neshledal opodstatněným ani návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem Ing. I.S., ředitelky stavebního odboru Magistrátu hl. m.Prahy, která podepsala rozhodnutí žalovaného, neboť provedení takového důkazu shledal nadbytečným (žalobce výslovně na jeho provedení při jednání ani netrval).

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. listopadu 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu